

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Begrebet Angest

Citation: Kierkegaard, Søren: "Begrebet Angest", i Kierkegaard, Søren: *Begrebet Angest*, udg. af Lars Petersen ; Merete Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 199. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kierkegaard01val-shoot-idm140698090935456/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Begrebet Angest

- ning til ny angst. – *Fichte*: Der refereres til den tyske filosof J.G.F.s (1762-1814) afstandtagen fra «eine unablässige Selbstprüfung unseres Wesens [...] als ob die Welt nicht voll wäre anderer Aufgaben und Taten» (en uophørlig selvansagelse af vores karakter [...] som om verden ikke var fuld af andre opgaver og gerninger). Det gælder i forhold til vores karakter, at «in den verborgenen Winkel desselben [...] mit seinen Gedanken herumzuwühlen, ist [...] selbst Sünde, weil es Mühsiggang ist» (det at grave rundt i dennes skjulte kroge med sine tanker er [...] selv synd, fordi det er lediggang). Fichte advarer mod «Selbstzerknirschung» (selvførdømmelse). *Nachgelassene Werke*, I-II, Bonn 1834-35, III, s. 394. – *Lavater*: den svejtsiske præst og forfatter J.C.L. (1741-1801) grundlagde fysionomikken, dvs. læren om at menneskets ydre, specielt dets ansigtsstræk, er udtryk for gødelige egenskaber.
- 109 *mærkeligt*: bemærkelsesværdigt.
- 111 *Augustinus*: Med henvisning til Luk. 14,23 («mod dem til at gå ind») forsvarede A., at man anvendte tvangsforholdsregler mod donatisterne i Afrika for med magt at føre dem tilbage til kirken. Men i øvrigt anbefalede A. ikke livsstraffe til kættere, protesterede tværtimod mod dem. – *Socratus*: i Platons *Gorgias*, 479 a, hvor S. sammenligner forbryderes frygt for straf med barnets frygt for at blive brændt og skåret af lægen, fordi det gør ondt. – *in specie*: specielt. – *Hoffmanns*: E.T.A. Hoffmann, ty forfatter, 1776-1822. Stedet er ikke identificeret.
- 113 *Brutus*, *Heinrich V*: der tænkes på Shakespeares *Julius Cæsar*, *Heinrich II* og *Heinrich V*. – *kat' exochen*: i eminent forstand. – *den religiøse Betjening*: kommunikere; modtage nadveren.
- 114 *ti emat kan søe*: hvad har jeg med dag at gøre? I 1948-oversættelsen af Mark. 5,7 og Luk. 8,28 står: «Lad mig i fred». – *en Dæmonisk beder Kristus*: synes at bero på en fejlagelse.
- 115 *Prøbenutter*: egl. rytter med vareprover, (tysk) handelsagent. – *eleveres*: opløstes, opdrages.
- 116 *conditio sine qua non*: betingelse uden hvilken ikke, dvs. ufravigelig betingelse. – *Ringens Aander*...: der hentydes til Oehlenschlägers *Aladdin* (1805). – *Sommankulen*: søvngængeren. – *en gros*: i stort format. – *eo ipso*: i sig selv. – *Djævelen*... *Løgners Fader*: Joh. 8,44. – *allem einen Sinn*...: Shakespeares *Hamlet*, I, 2. S.K. citerer Schlegels og Trecks tyske oversættelse Østerberg oversætter: «skænk det forståelse, men ingen tunge».
- 118 *Linerlets*: ensformigheds.
- 119 *et Folketagn*: ikke identificeret.
- 120 *Ballet, der hedder Faust*: af Bournonville, opført første gang 1832. – *7yr i Natten*: 1. Tess. 5,2.
- 122 *Winstons Fremstilling*...: Carl Winslow (1796-1824) spillede 1827-34 *Klæder* i Heibergs *De Uadskillelige*, der satiriserer over de mangelgange forlovelser ~ *nummerau*: overtalig.
- 123 *Hegel*: H. forbænder ironi med, at den enkelte forsøger at frigøre sig fra den givne virkelighed og at hævde sig i forhold til det almene. Efter H.s